

ת"פ 64940/07/23 - מדינת ישראל נגד מוסטפא יאסין

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 64940-07-23 מדינת ישראל נ' יאסין(עציר)

לפני	כבוד השופט ארז פורת
	המאשימה
	נגד
מדינת ישראל	הנאשם
מוסטפא יאסין (עציר)	

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ומשהתרתי לו לחזור בו מכפירתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם סיכם עם הקטין ב' כי הקטין יצית את הרכב שהיה בשימושה של המתלוננת, מן הטעם שהנאשם סבר כי המתלוננת פוגעת בשמו הטוב. הסיכום עם הקטין ב' ארע לאחר שקטין אחר אליו פנה הנאשם לצורך הצתת רכב המתלוננת לא הסכים לכך, חרף איומים שהשמיע הנאשם באזניו.

ביום הארוע הסיע הנאשם את הקטין עד סמוך למקום הרכב שיועד להצתה, צייד אותו בחומר דליק וכן רעלה שחורה, וסיכם עם הקטין כי אחרי ההצתה יאסוף אותו מנקודת מפגש שתואמה. הקטין אכן הצית את הרכב, מעשה שבעטיו ניזוק הרכב בסך שלמעלה מ-53,000 ₪.

2. במועד הארוע, היה הנאשם כבן 22. לחובתו, הרשעה קודמת בעבירות נשק, בעטיה נדון בשנת 2019 לשנתיים מאסר ממשי.

3. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת המעשים, על המסוכנות הטמונה בשילוח אש באזור בו מצויים גם אנשים שהאש יכולה להתפשט ולפגוע אף בהם, או ברכוש המצוי בסמיכות. הוטעם כי מדובר בארוע מתוכנן מראש, כשהנאשם אף נכון היה להשתמש באיומים כלפי הקטינים כדי לממש את תכנית ההצתה. כן צויין כי הרכב שהוצת ניזוק באופן משמעותי, כאמור לעיל.

המאשימה עתרה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לגבי עבירת הצתה ומתחם נפרד לעבירת האיומים, והתבקשתי לצבור את העונשים בכל מתחם, זה לזה.

4. ב"כ הנאשם עמד על החיסכון השיפוטי הרב שהביאה עמה הודאת הנאשם. צוין כי כתב האישום תוקן מהותית אל מול כתב האישום המקורי, וכי כעולה מהראיות, הנאשם עצמו סייע בכיבוי האש שפרצה. הופנית לנסיבות אישיות שנפרשו בעדות אמו, ובנסיבות סבורה ההגנה כי במקרים דומים הוטלו עונשים שלא עברו את השנה ומחצה מאסר ממשי.

5. בדברו האחרון צוין הנאשם כי טעה במעשיו והיצר על ביצועם.

דין והכרעה

6. הערכים החברתיים שנפגעו מעבירת ההצתה הם שלום הציבור, הגנה על זכות הקניין ותחושת הביטחון של הציבור. על חומרת עבירת ההצתה ופוטנציאל הסיכון הגלום בה ניתן ללמוד מהעונש המירבי שקבע המחוקק לעבירה זו, העומד על 15 שנות מאסר. חומרתה של העבירה נובעת מכך שראשיתה ידוע אך אין לדעת להיכן תתפשט האש ומה היקף הנזק שייגרם ממנה, ובשל כך מדיניות הענישה הנוהגת קבעה ענישה מחמירה לעבירה זו.

השיקולים שנבחנו בקביעת מידת העונש נטלו בחשבון שאלה של תכנון מוקדם, סוג ומהות הרכוש שהוצת בפועל, תוצאות המעשה והפוטנציאל לסיכון לנפש ולרכוש הגלום במעשה ההצתה (ראו ע"פ 2939/19 **חלפון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו - 2/2/2020)).

7. בעניין הנדון, הנאשם ביקש, במעשה מתוכנן, להצית את רכבה של המתלוננת כנקמה בה ובחר לעשות כן בשעת לילה מאוחרת, כשהרכב חונה, על פי הראיות שנשמעו, בסמיכות לבתים ומכוניות. מידת הפגיעה באינטרס החברתי הינה בשים לב לתוצאות המעשה, ולהשתתפותו של הנאשם במעשה הכיבוי ברף הבינוני.

8. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם כאן נע בין שנתיים ועד ארבע שנות מאסר ממשי לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה (השוו ע"פ 907/14 **רחמים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו - 18/11/2014) וכן ע"פ 552/22 **מדינת ישראל נ' יחיא** (פורסם בנבו - 14/3/2022)).

9. בהתייחס לעבירת האיומים, האינטרס החברתי שנפגע כאן הינו שלום הציבור ובטחונו. האיום כאן לבש אופי מילולי נקודתי, לא היה מתמשך ולא הניע את המאויים לבצע את שהנאשם דרש ממנו. משכך, מידת הפגיעה באינטרס החברתי כאן הינה ברף הנמוך. מתחם העונש ההולם כאן נע בין מאסר על תנאי

ועד מספר חודשי מאסר בפועל, כשבמקרים המתאימים אף ניתן לרצותם בעבודות שירות.

10 לא הוצגה הצדקה לסטייה, לקולא או לחומרא, מהמתחמים שקבעתי.

11 בגזירת העונש בתוככי המתחמים, נתתי דעתי להודאת הנאשם בשלב התחלתי של ההליך בענייננו, את הבעת החרטה וכן את נסיבותיו מבית, כפי שעלה מעדות אמו. הוברר כי הנאשם מפרנס את בני משפחתו לאחר שהאב חלה. כן שקלתי את עברו הפלילי, כאמור.

אחר כל הדברים האלה, אני דן את הנאשם לעונש שאינו בתחתית המתחם, ובגין עבירת ההצתה אני גוזר לו (27) עשרים ושבעה חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומניינם מיום מעצרו - 9/7/23.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם (15) חמישה עשר חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ישוב ויעבור עבירה של הצתה.

אני מורה כי הנאשם יפצה את רמי אלהור, בעליו של הרכב המוצת, בסך של 15,000 ₪ (חמישה עשר אלף ₪), בגין הנזקים שנגרמו לרכב שהוצת. סך הפיצוי נקבע בשים לב להעדר כל מסמך רשמי על אודות גובה הנזק שנגרם לרכב שהוצת, כמו גם עלות התיקון, וכן מאמצי הנאשם להקטין את הנזק בכך שהשתתף בעצמו בכיבוי האש, כעולה מחומר הראיות שהוצג בדיונים בפניי.

הפיצוי ישולם לראמי אלהיר עד ליום 1/6/24.

ב"כ המאשימה תיידע את הזוכה בזכיותו על פי פסק הדין.

לא ראיתי לחייב את הנאשם בפיצוי לטובת הקטין או המתלוננת בהעדר נזק מוחשי שנגרם להם.

12 בגין עבירת האיומים, אני גוזר לנאשם (5) חמישה חודשי מאסר אותם לא ירצה, אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור על עבירת איומים.

13 סוף דבר: הנאשם יישא בעונש מאסר ממשי בן 27 חודשים, שמניינו מיום מעצרו - 9/7/23.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד גב' ענבל ברנסון; ב"כ הנאשם:
עו"ד ויסאם לידאווי והנאשם באמצעות שב"ס.

זכות ערעור כחוק, הודעה.